

EDUCACIÓ

FAMÍLIA-ESCOLA-CIUTAT

Programa d'Acompanyament Educatiu a les Famílies

4 Març de 2007

PAEF

Catifes florals de les Festes de Primavera de 2006

Eduquem per conviure

La convivència és un tema situat en el centre del debat educatiu, ja que està estretament lligat a la nostra vida quotidiana. I no ens referim tan sols a la convivència a casa o a l'escola, sinó a la convivència en relació amb els diferents contextos socials.

Sembla que ens trobem, doncs, en un moment paradoxal. Per una banda, les famílies senten que han perdut molts dels referents educatius, o bé que aquests referents són poc pertinents en el context actual, cosa que provoca dificultats per assumir amb normalitat els processos de socialització i educació dels infants. A més, els diferents intents de potenciar els espais de debat educatiu, la formació i les diferents activitats per donar suport a la seva tasca educativa, mantenen uns índexs d'assistència força baixos. Per una altra banda, la disparitat dels diferents missatges i informacions que reben sobre com educar els fills o les filles genera tensions i dubtes que afecten tots els àmbits de la funció socialitzadora, des del moment i la forma de "treure el xumet", fins a les dificultats davant d'un fill o una filla amb problemes de fracàs escolar, amb problemes per relacionar-se amb els iguals, etc. L'escola també es troba en una paradoxa. És un dret consolidat per a tothom, però és una institució tan utilitzada com criticada. En unes societats cada vegada més complexes i amb demandes més diverses, l'escola és cada vegada més conscient que ja no pot educar sola.

Aquesta constatació ha estat feta des de diversos espais: el projecte educatiu de ciutat, els projectes educatius de centre, el pla d'entorn, els plans integrals dels barris, etc.

Hi ha una constatació comuna: l'escola no només no pot, sinó que no ha d'assumir en exclusiva tots els reptes educatius que com a societat pensem que són importants.

Cap espai o agent educatiu no pot liderar els processos de socialització, cada vegada més complexos, dels ciutadans i les ciutadanes sense un treball educatiu compartit amb els altres agents de la xarxa educativa. Això també requereix aprenentatges, acceptar una nova cultura de relacions entre diferents agents educatius.

Ja ho diu el proverbi africà: "Per educar un infant, fa falta la tribu sencera".